

מסכת כתובות דף לד.

- (דף לג:) והתניא...

גנב וטבח בשבת (דיש בו חיוב מיתה), גנב וטבח לעבודת כוכבים (דנמי יש בו חיוב מיתה), גנב שור הנסקל וטבחו,	
רבי מאיר	משלם תשלומי ד' וה'
חכמים	פטור
<p>גמרא - כאן מיירי בטובח ע"י אחר, שהגנב צוה לשלוחו לשחוט, ולכן הגנב חייב תשלומי ארבעה וחמשה, דלא שייך ביה קס ליה בדרבה מיניה, כיון דאינו חייב מיתה, שהחיוב מיתה על השליח דשחט בשבת או לע"ז</p>	

- (דף לג:-לד.) אי בטובח על ידי אחר....

קושית הגמ' - אי בטובח על ידי אחר, מאי טעמייהו דרבנן דפטרי?
<p>תירוץ הגמ' - מאן חכמים, ר' שמעון היא, דאמר שחיטה שאינה ראויה, לא שמה שחיטה, ולכן אינו משלם תשלומי ד' וה', דלא נקרא "וטבח" כיון דהוי שחיטה שאינה ראויה</p>

- סיכום

גנב וטבח בשבת (דיש בו חיוב מיתה), גנב וטבח לעבודת כוכבים (דנמי יש בו חיוב מיתה), גנב שור הנסקל וטבחו,		
רבי מאיר	משלם תשלומי ד' וה'	שחיטה שאינה ראויה שמה שחיטה
חכמים	פטור	כרבי שמעון, דשחיטה שאינה ראויה, לא שמה שחיטה

- (דף לד.) התינח...

התינח דחכמים פטרי מתשלומי ד' וה' דלא נקרא שחיטה (וטבחו)
בעבודת כוכבים, דשחיטה שאינה ראויה, דזבחי מתים אסורים,
וכן שור הנסקל, דשחיטה שאינה ראויה, דמשנגמר דינו, אסור בהנאה,
אלא שחיטת שבת, שחיטה ראויה היא דתנן השוחט בשבת וביו"כ, אע"פ שמתחייב בנפשו, שחיטתו כשרה? וא"כ אמאי פטור לחכמים בטובח ע"י אחר?

- תירוץ הגמ' - סבר לה כר' יוחנן הסנדלר, דתניא...

1	שחיטת שבת שחיטה שאינה ראויה	אליבא דר' יוחנן הסנדלר למ"ד מעשה שבת אסורה מדאורייתא
2	שחיטת שבת שחיטה ראויה היא	ולמ"ד מעשה שבת אסורה מדרבנן, לעולם שחיטת שבת שחיטה ראויה היא, וחכמים מודו לר"מ דמשלם ד' וה', והא דתני פוטרינן, אשאר, על ע"ז ושור הנסקל

מסכת כתובות דף לד.

• קושית הגמ' הנ"ל...

אם שחיטת שבת בטובח על ידי אחר, ולכן רבי מאיר מחייב אותו תשלומי ד' וה',
 דיש שליחות לטביחה, ולכן הגנב חייב בתשלומי ד' וה',
 ואין שליחות לאיסור שבת, ולכן השליח חייב מיתה ולא הגנב,
 מאי טעמייהו דרבנן (חכמים) דפוטרין אותו מתשלומי ד' וה'?

• תירוץ הגמ' - סבר לה כר' יוחנן הסנדלר, דתניא...

במזיד			בשוגג			המבשל בשבת אוכל...
גוים	אחרים (ישראל)	הוא	גוים	אחרים (ישראל)	הוא	
✓	✓	✗	✓	✓	✓	רבי מאיר
✓	✓	✗	✓	✓	יאכל למוצש"ק	רבי יהודה
✓	✗	✗	✓	יאכל למוצש"ק	✗	ר' יוחנן הסנדלר

• בענין מעשה שבת לר' יוחנן הסנדלר, פליגי בה רב אחא ורבינא...

חד אמר	מעשה שבת אסורין מדאורייתא, ושחיטה שאינה ראויה היא	"ושמרתם את השבת כי קדש היא לכם", מה קדש (קדשי בדק הבית) אסור באכילה, אף מעשה שבת אסורין באכילה ***
וחד אמר	מעשה שבת אסורין מדרבנן, ושחיטה ראויה היא	"ושמרתם את השבת כי קדש היא לכם", אמר קרא "קדש היא", היא קדש, ואין מעשיה קדש, ואינם אסורין אלא מדרבנן

*** אבל אינם אסורים בהנאה כמו קדש, דכתיב "לכם", שלכם יהא,
 ודוקא מעשה שבת במזיד אסורין באכילה מדאורייתא, דכתיב "מחלליה מות יומת",
 דהיכא דאיכא חיוב מיתה, אסירי באכילה כי קדש, שבמזיד אמרתי לך ולא בשוגג

• תירוץ הגמ' - חכמים דפטרי סברי כר' יוחנן הסנדלר...

1	שוחט בשבת שחיטה שאינה ראויה	אליבא דר' יוחנן הסנדלר למ"ד מעשה שבת אסורין מדאורייתא, השחיטה אינו מתיר לאכילה, ולכן הוי שחיטה שאינה ראויה
2	שוחט בשבת שחיטה ראויה היא	ולמ"ד מעשה שבת אסורין מדרבנן, לעולם שחיטה בשבת שחיטה ראויה היא, וחכמים מודו לר"מ דמשלם ד' וה', והא דתני פוטרין, אשארא, על ע"ז ושור הנסקל

מסכת כתובות דף לד.

• סיכום

גנב שור הנסקל וטבחו	גנב וטבח לעבודת כוכבים	גנב וטבח בשבת	בטובח ע"י אחר
חייב	חייב	חייב	רבי מאיר
פטור	פטור	פטור **	חכמים

** תירוץ של הגמ' אליבא דמ"ד בר' יוחנן הסנדלר דמעשה שבת במזיד אסורין באכילה מדאורייתא, ולכן הוי שחיטה שאינה ראויה

גנב שור הנסקל וטבחו	גנב וטבח לעבודת כוכבים	גנב וטבח בשבת	בטובח ע"י אחר
חייב	חייב	חייב	רבי מאיר
פטור	פטור	חייב **	חכמים

** תירוץ של הגמ' אליבא דמ"ד מעשה שבת במזיד אסורין באכילה מדרבנן, ולכן הוי שחיטה ראויה, שמדאורייתא מותר באכילה, וחכמים מודים דחייב ד' וה' בטבח ע"י שליח בשבת, דהוי שחיטה ראויה, וכי פטרי, אשארא, על עבודת כוכבים ושור הנסקל

• טובח לעבודת כוכבים...

רבי מאיר אומר דטובח לעבודת כוכבים, חייב בתשלומי ד' וה', ומיירי בטובח ע"י אחר, לכן אין דין של קלב"מ	
גמ' חולין - היתה בהמת חבירו רבוצה לפני עבודת כוכבים, כיון ששחט בה סימן אחד (ואפ"ל מקצת הסימן), אסורה	חיוב של תשלומי ארבעה וחמשה, טביחה כתיב בהו, ועד גמר שחיטה של ב' סימנים, לא מיחייב
קושית הגמ' - כיון דשחט ביה מעט, נאסרה בהנאה, ואידך כי קא טבח, לאו דמריה קא טבח**, ואמאי חייב ד' וה'?	
אמר רבא - באומר "בגמר זביחה הוא עובדה", דאינו עובד לעבודת כוכבים עד גמר זביחה, ולכן שפיר חייב תשלומי ד' וה', דבשעת השחיטה, של בעל היא דשחטה	
** דכבר נאסרה בהנאה, ואינה של בעלים, שהרי אין הגנב יכול להחזירה לעולם	

מסכת כתובות דף לד

• שור הנסקל...

רבי מאיר אומר גנב שור הנסקל וטבחו, חייב בתשלומי ד' וה'	
קושית הגמ' - הא בשור הנסקל, אין הגנב שוחט שור של בעלים, שלאחר שנגמר דינו לסקילה, נאסר השור בהנאה, ואמאי חייב בתשלומי ד' וה'?	
אמר רבה - הכא במאי עסקינן כגון שמסרו לשומר, והזיק בבית שומר, ונגמר דיניה בבית שומר, וגנבו גנב מבית שומר,	
ורבי מאיר סבר לה כר' יעקב דאמר אף משנגמר דינו, החזירו שומר לבעליו, מוחזר, דאמר ליה, שור נתת לי, ושור אני מחזיר לך	וסבר לה כר' שמעון דאמר דבר הגורם לממון, כממון דמי, ** והאי נמי, אע"ג דלא שוי מידי, גורם לממון הוא, דכי ליתא, בעי לשלומי תורא מעליא
ולכן הגונב שור הנסקל מרשות השומר וטבחו, אע"פ שהשור אסור בהנאה בשעת גניבתו ושחיטתו, נחשב הגנב כגונב וטבח ממונו של השומר, הלכך לדעת רבי מאיר חייב בתשלומי ד' וה'	
** ר' שמעון בבבא קמא בפרק מרובה, קדשים שחייב באחריותן, משלם ארבעה וחמשה, משום דגורם לממון הוא, ואע"ג דהקדש לאו ממון בעלים הוא, ובהקדש לא שייך קנס, דרעהו כתיב	

• (דף לג:-לד.) רבה אמר....

(דף לג:) גנב וטבח בשבת (דיש בו חיוב מיתה), גנב וטבח לעבודת כוכבים (דנמי יש בו חיוב מיתה), גנב שור הנסקל וטבחו,	
רבי מאיר	משלם תשלומי ד' וה'
חכמים	פטור
(דף לג:) קושית הגמ' - לר"מ דלוקה ומשלם אית ליה, מת ומשלם לית ליה, אמאי חייב תשלומי ד' וה' בגנב וטבח בשבת או גנב וטבח לעבודת כוכבים?	
1	(דף לג:) אמר ר' יוחנן - כאן מייירי בטובח על ידי אחר, שהגנב צוה לשלוחו לשחוט, ולכן הגנב חייב תשלומי ארבעה וחמשה, דלא שייך ביה קס ליה בדבריה מיניה, כיון דאינו חייב מיתה
2	(דף לד:-לד:) רבה - לעולם בטובח על ידי עצמו, ואה"נ בעלמא ר' מאיר לוקה ומשלם אית ליה, מת ומשלם לית ליה, דאמרינן קס ליה בדבריה מיניה במיתה וממון, אלא דשאני קנס, דכל משפט קנס חידוש הוא, לכן בקנס של ד' וה' אמרינן מת ומשלם, דלא אמרינן קלב"מ בקנס **
** ולקמן פריך לרבה אליבא דר"מ קשיא בתו, דמתניתין נמי קנס הוא, וקא פטר ליה אבתו?	

If you would like the shakla vetarya summaries emailed directly to you (before it is posted on the website),
or to give feedback, please email blumenfeldyaakov@gmail.com.